

КРИВОРАЗБРАНАТА

ЦИВИЛИЗАЦИЯ.

ДѢЙСТВИЕ ПЪРВО.

Сцената представлява къщата на Хаджи Коста. Стая постлана съ келимъ; на дѣсно мендерликъ съ наредени възглавници, на лѣво маса и столове. Огледало и др. Вратата на стаята иде отъ лѣво; друга врата на дѣсно води въ друга стая.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО

Хаджи Коста (съ потури, ферменя, фесъ, свѣднѣлъ на мендерлика, съ дълъгъ чибукъ, пуши], Злата (която му носи кафе).

Хаджи Коста (като поема чашката сръбза и на мусено] Хемъ чувай. Ума си въ глава си собирай... Толкозь цѣтя става ти казвамъ: бе джигѣмъ проостави са отъ тѣхъ пущини, мисли и за къщната работа; ама на кого думашъ, дозара ако туй и ти же чушь (посръбза).

Злата. То... жената кога ли ѝ пригудила...

Х. Коста. Като си са захласнѣла подиръ тѣхъ... па не щешъ за знаешъ туй къща ли ѝ или курникъ, анадѣмму. Кога ли же ма земать дяволигъ, па же ти кажъ азъ тебѣ едни моди (посръбза).

Злата. А че... модигъ, хаджи... на ли сега свѣта гледа по-на друго... па и ний — езеръ — както правятъ хората.

Х. Коста. Хората може да покачатъ и дрънкала, па ний не же станемъ маймуни, анадѣмму.

Злата. Ама сего не е като с'новремешното... не може безъ тѣхъ, хаджи.